מה:

וחוזרין ומבטלין ולאו חד טעמא הוא מ"ט

אין מבמלין וחוזרין ומבמלין לאו משום

דכיון דבטליה לרשותיה אסתלק ליה מהכא

לגמרי והוה ליה כבן חצר אחרת ואין בימול

רשות מחצר לחצר מר נמי לא ניבטיל התם

היינו מעמא כי היכי דלא ליהוי מלתא

דרבנן כחוכא י ואטלולא גופא י רב אמר

א מבמלין וחוזרין ומבמלין ושמואל אמר אין

מבמלין וחוזרין ומבמלין לימא רב ושמואל

בפלוגתא דרבנו ור' אליעזר קא מיפלגי דרב

דאמר כרבגן ושמואל דאמר כר"א אמר לך

רב אנא דאמרי אפי' לרבי אליעזר עד כאן לא

קאמר רבי אליעזר התם המבמל רשות חצירו

רשות ביתו ביטל משום יי דבבית בלא חצר

לא דיירי אינשי אבל לענין איםתלוקי מי

אמר ושמואל אמר אנא דאמרי אפילו כרבנז

עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא מאי

דבטיל בטיל ודלא בטיל לא בטיל אבל מאי

דבמיל מיהא איסתלק לגמרי אמר רב אחא

בר חנא אמר רב ששת כתנאי יי מי שנתן

אחרת מהרו ועשו צורכיכם במבוי עד שלא תחשך ויאסר עליכם אמר מר הוציאו מה שאתם מוציאין והכניסו מה שאתם מכניסין עד שלא יוציא התועב הזה ויאסר עליכם למימרא דכי מפקי אינהו והדר מפיק איהו לא אסר

עירובין סמג עשיו א טוש"ע או"ח סיי שפא סעיף ז: ב מיי׳ שם הלכה טז ב מיי׳ שם הלכה טז וסמג שם טוש"ע או"ח

רבינו חננאל

נינח מר אדוכתיה וניבטיל להו רשותיה, ונשקלו חמימיה, וניהדרו אינהו ונבטלו רשותייהו למר, ולישחרי למר לאישחמושי בחצר כרב דאמר מבטלין מהני להני ותוב הדרי הני ומבטלי להני. א״ל בהא כשמואל סבירא לי דאמר איז חוזריז ומבטליז. אמר אין וווורן ומבטלין. אמו ליה ולאו הדא היא טעמא דשמואל בקמייתא דסבר כיוז דבטיל רשותיה והוה ליה בן חצר אחרת. ומשום הכי אין חוזרין ומבטלין ליה דאין . לאו מהאי טעמא אלא משום דלא מהוויין מילי . דרבנן כחוכא ואיטלולא. כלומר כמו שחוק אילו מבטלין לאילו וחוזרין אחרי שעה ומבטלין אילו לאילו. גופה רב אמר מבטלין וחוזרין ומבטלין, ושמואל אמר אין מבטלין וחוזרין ומבטלין. נימא רב דאמר כר׳ אליעזר, דתנן וכן שמעתי מר׳ אליעזר אנשי חצר ששכח אחד מהן ולא עירב [ביתו] , אסור להכניס ולהוציאו לו אבל הן מותרין. ואקשינן והתנן ביתו אסור לו ולהן. ופרקינן הא מתני׳ ר׳ אליעזר היא וסבר המבטל רשות חצירו רשות ביתו נמי ביטל. ושמואל דאמר כרבנז דתנז הכא אנשי כשביטל ואוקימנא ישותו, וקתני ביתו אסוו לו ולהן, ש״מ המבטל רשות חצירו רשות ביתו (ו) א ביטל כו. ווב מוקים לטעמיה אפילו כרבנן. ושמואל אנא י ראמרי אפילו לר' אליעזר כו'. ואתא רב ששת לאוקומי לרב כר' מאיר. יהוציא בין בשוגג בין במזיד הרי זה אוסר. דייק י כיון דבשוגג אוסר על בני ש"מ דלא ניסתלקה רשותו. ואם בטלו החצר לגביה חזרה רשותו אליו והותר בכל. ושמואל אמר כר׳ יהודה ראמר בשוגג אינו אוסר, ונדחה. ואסקה רב אשי דרב ושמואל בפלוגתא

אנא דאמרי אפילו כרבגן. הוה מני למימר טעמא דלעיל דלא ליהוו מילי דרבנן כי חוכא ואטלולא:

קנםן שוגג אמו מזיד. לא שייך לקנסו שוגג אטו מזיד דעלמא דהכא לא קנסי׳ לדידיה מידי דבלאו הכי הוה אסיר אלא

כלומר גזרו שונג אנוו מזיד: רב אשי אמר רב ושמואל בפלוגתא דרבי אליעזר בו'. לית ליה לרב אשי הא דאמר רבא לעיל י אליבא דשמואל פעמים מבטלין ופעמים אין מבטלין דהא מסיק לעיל י) כי קאמר לרבנן והכא לרב אשי הוה שמואל :כרבי אליעזר

רבן גמליאל מעשה בצדוקי בוי. פירשתי במשנתנו: והתניא. בניחותה ומייתי סיועה דפליגי רבנן בלדוקי

אבל מכל מהום בברייתא זו ל"ל חסורי מיחסרה שלה יהה מעשה לסתור ואינו נראה כלל לחלק משום דמתני׳ סתמא קתני אבל בברייתא מסיים בה דברי ר"מ שהיה שונה דברי רכותיו: והוציאו מה שאתם מוציאין והכניםו מה כו'. פירוש או הכניסו דבחד מינייהו הוי חוחה כשעושה דבר שהיה נאסר בלא ביטול והא דקתני בסמוך מי שנתן רשותו והוליא בין בשוגג בין במזיד אוסר לאו דוקא הוציא אלא אפילו הכנים: ל**מימרא** דכי מפקי אינהו כו'.

מתוך הלשון משמע דמסיק אדעתיה שפיר לחלק בין מפיק אינהו והדר מפיק איהו למפיק איהו ברישא ותימה דאם כן מאי קא קשיא ליה הא איכא לאוקומי מתני׳ למי שנתן רשותו כו' כגון דמפיק איהו ברישא כדמשני אביי כאו שהחזיקו ואין לומר דמי שנתן רשותו והוליא משמע ליה בכל ענין שהוליא אפילו דמפקי ליה אינהו ברישא דהא כי משני רב יוסף אימא אינו אוסר ע"כ לאו בכל ענין קתני דהא בעי למימר כי מפיק איהו ברישא אוסר ומפרש ר"י דמי שנתן רשותו משמע ליה שנגמרה לגמרי מתנתו דהיינו כי החזיקו דאפקי אינהו ברישא מדלא מי שביטל דמשמע אמירה התני בעלמא כדקתני לעיל שהרי ביטל (מ) לכם רשותו ואביי דמוקי לה בשלא החזיקו קא סבר דשייך למיתני מי שנתן אף על גב דאיירי בלא החזיקו ומייתי סייעתא מברייתא דקתני מי שנתן וקתני סיפא בד"א בשלא החזיקו אבל להא לא אנטריכא ליה לאביי לאמויי ראיה לחלק בין החזיקו ללא החזיקו דמברייתה דלעיל שמעי׳ ליה דהתני מהרו והוליאו כו' עד שלא יוליא הוא כו' ומאי אולמיה דהא מהאי:

ניסיב מר אדוכסיה. דמדקאמרת פנו לי מאני גלית אדעתך דמאחר שתבטל רשותך אין לך היום היתר בחלר והיינו כשמואל דאמר לקמן אין מבטלין וחוזרין ומבטלין דאי לאו כשמואל סבירא לך ליתיב מר אדוכתיה ובטל להם רשות חלרך שעה אחת עד שיקחו החמין ויחזרו הם ויבטלו לך אותו הרשות ויחזירו לך חלרך: דהא אמר רב מבטליו ניתיב מר בדוכתיה וניבמיל להו לדידהו וחוזרין ומבטלין. שנים הדרין בחלר וניהדרו אינהו וניבטלו ליה למר דהא אמר אחת ולא עירבו מבטל זה רשותו לזה רב " מבמלין וחוזרין ומבמלין אנא בהא עד שיעשה לרכיו ויחזור זה ויבטל במואל סבירא לי דאמר ° אין מבמלין

לזה: מר נמי לא ליבטיל. דהא מחלר לחלר הוא: המם. דאין חוזרין ומבטלין טעמא לאו משום דה"ל כבן חלר אחרת אלא משום דלא ליהוי מילי דרבנן: כחוכא. שחוק: ואטלולא. לילנות: רב דחמר כרבנן. דחמרי במתני'ם ביתו אסור להכנים ולהוליא לו ולהם דאמרי המבטל רשות חלירו לא ביטל רשות ביתו אלמא לא מסתלק ליה לגמרי ולא הוה ליה כבן חלר אחרת: ושמואל כרבי אליעור. דאמר בפרק עושין פסין (לעיל דף כו:) ביתו מותר להכנים ולהוליא להם מאחר שביטל רשותו דרשות ביתו נמי ביטל: אכל לענין איסתלוקי. לשוויה נפשיה כבן חלר אחרת דלא לימלי למהדר וקבולי רשותיה מי אמר: אבל מאי דבטיל מיהא איסתלק לגמרי. מן החנר שביטל בפירוש ודאי איסתלק וה"ל כבן חלר אחרת: מי שנתן רשותו. לבני חצר מפני ששכח ולח עירב ולאחר שביטל הוליא מביתו לחצר אוסר על בני חצר דהדר שקליה לרשותיה: ר"מ דאמר אפילו בשוגג הדרא ליה רשותיה סבר לא מסולק הוא וגבי ביטול נמי חוזרין ומבטלין והדרא ליה: לא דכ"ע אין חוורין ומבטלין. דאיסתלק ליה ובדין הוא דבשוגג לא הדרא ליה אלא ר"מ קנים שוגג אטו מזיד ובמזיד כולהו מודו דאף על גב דאיסתלק ליה כיון דהדר הדר דהא לא זבניה וכגון שלא החזיקו בני מבוי במבוי לאחר ביטול קודם חזרה: לדוקי מאן דכר שמיה. מי קאמר ת"ק דבעי למיגר דפליג רבן גמליאל ואמר דיכול לבטל: הרי הוא כנכרי. דאינו יכול לבטל בלא שכירות: והוליאו את הכלים. והחזיקו במבוי ושוב לא יוכל לחזור מביטולו וכשקדש היום עסקינן דחוקה דמבעוד יום לא מוכחא: והתניא. בניחותא דפליגי רבנן בלדוקי: עד שלא יוליא. כליו במבוי ויחזור ויטול את רשותו: ועשו לורכיכם. מבעוד יום עד שלח תחשך. קסבר ר' יהודה דלא פליג רבן גמליאל אלא לדוקי כנכרי ס"ל ואין יכול לבטל ולקמן" פריך והתנן לרבי יהודה עד שלא יוליא אלמא לר׳ יהודה אליבא דרבן גמליאל יכול הוא לבטל

ובהא הוא דפליג רבי יהודה דקקבר

לאחר חוקה נמי יכול לחזור בו:

ל) [לקמן סט:], ב) [לקמן עט:], ג) [ג' הערוך עט:], ג) [גי׳ הערוך וטלולא], ד) [לעיל כו:], ו) נשבת ג:וש"נן, ז) נלקתן לף עג:], מ) [לקמן דף סט:], ט) [דף סט.], י) [דף סו:], ל) [דף סו.],

הגהות הב"ח (A) תום' ד"ה למימרא וכו'כדקחני לעיל שהרי בטל רשותו לכם ואניי:

גליון הש"ם גמ' רב אמר מכמלין וחוזרין ומבמלין. עי

מוסף רש"י בין בשוגג בין במזיד אוסר. למיסדר ומשקל רשותל סול וחזר נו מביטולו (לקמן סט:).

רבינו חנגאל (המשך) ודברי רבי אליעזר פסין לביראות. ירושלמי שלהם מותרין לו ולהם שביטלו רשותו, (מהם) [מהו] שתחזור חלילה. תלמידי דרב משמיה דרב אמרי חוזרות חלילה. שמואל אמר אין חוזרות. מתניתא פליגא על שמואל שלהם מותרין לו ולהן שביטל רשותו. והא תנינן נתנו לו הוא מותר והן אסורין פתר לה לצדדין הא מתניתא וכו'. אמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחד כו'. אוקימנא חסורי מיחסרא והכי קתני, צדוקי אינו כגוי רבן גמליאל אומר ^(†) הרי הוא כגוי. אומר ^(†) הרי הוא כגוי. ואמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי וכו׳, עד והתניא הדר עם הנוכרי וצדוקי הרי אילו אוסרין עליו, אחד . ומעשה בצדוקי . שהיה דר עם רבן גמליאל במבוי בירושלים, ואמר רבן גמליאל לבני מבוי להכניס שלא התועבה הזה עליכם שהרי ביטל לכם רשות דברי ר' מאיר. ואקשינן עלה ואי מפקי

ל"ל להיפך דת"ק סבר דלדוקי ה"ה כנכרי ור"ג סבר דאינו

, רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי ר"מ רבי יהודה אומר במזיד אוסר בשוגג אינו אוסר מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר מבמלין וחוזרין ומבמלין ומר סבר אין מבטלין וחוזרין ומבטלין אמר רב אחא בר תחליפא משמיה דרבא לא דכ"ע אין מבמלין וחוזרין ומבמלין והכא י בקנסו שוגג אטו מזיד קא מיפלגי מ"ם קנסו שוגג אטו מזיד ומר סבר לא קנסו שוגג אמו מזיד רב אשי אמר רב ושמואל בפלוגתא דר"א ורבנן קא מיפלגי: אמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחר שהיה דר עמנו: צדוקי מאן דכר שמיה חסורי מיחסרא והכי קתני צדוקי הרי הוא כנכרי ורבן גמליאל אומר בצדוקי אינו כנכרי ואמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו במבוי בירושלים ואמר לנו אבא מהרו והוציאו את הכלים למבוי עד שלא יוציא ויאסר עליכם והתניא הדר עם נכרי צדוקי וביתוםי הרי אלו אוםרין עליו (רבן גמליאל אומר צדוקי וביתוםי אינן אוסרין) ומעשה בצדוקי אחד שהיה דר עם רבן גמליאל במבוי בירושלים ואמר להם רבן גמליאל לבניו בני מהרו והוציאו

מה שאתם מוציאין והכניסו מה שאתם מכניסין עד שלא יוציא התועב הזה

ויאסר עליכם "שהרי ביטל רשותו לכם דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בלשוז